

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 8C/182/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5314207945
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Lýdia Stehurová
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2016:5314207945.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Čadci sudkyňou Mgr. Lýdiou Stehurovou v právnej veci navrhovateľa Home Credit Slovakia, a.s. Piešťany, IČO: 36234176, so sídlom Teplická 7434/147, Piešťany proti odporcovi C. W., T. XX.X.XXXX, H. B. XXXX v konaní o zaplatenie 596,36 € s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi sumu vo výške 506,80 € spolu s vyčísleným ročným úrokom z omeškania vo výške 3,95 € a úrokom z omeškania vo výške 5,15% ročne zo sumy 506,80 € od 12.8.2014 do zaplatenia, v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšku návrh z a m i e t a .

III. Odporca je p o v i n n ý nahradiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 24,84 € titulom súdneho poplatku za návrh, v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom zo dňa 11.8.2014, doručeným súdu dňa 18.8.2014, na čl. 1-2 súdneho spisu, sa navrhovateľ voči označenému odporcovi domáhal zaplatenia sumy vo výške 596,36 € spolu s vyčísleným ročným úrokom vo výške 3,95 € a úrokom z omeškania vo výške 5,15% ročne zo sumy 596,36 € odo dňa 12.8.2014 do zaplatenia. Uplatnil aj náhradu trov konania titulom zaplateného súdneho poplatku za návrh vo výške 35,50 €. Návrh odôvodnil tým, že navrhovateľ s odporcom uzavrel dňa 22.11.2013 úverovú zmluvu č. 4311113924, ktorej neoddeliteľnou súčasťou boli úverové zmluvné podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru vo výške 506,80 € zo strany navrhovateľa odporcovi. Odporca sa úver zaviazal vrátiť v šiestich pravidelných mesačných splátkach po 94,56 €. Vzhľadom k tomu, že odporca sa dostal do omeškania s úhradou svojho záväzku, navrhovateľ ho listom zo dňa 10.6.2014 vyzval k splateniu celého zostatku úveru, ktorý pozostáva z nezaplatených splátok po splatnosti, upomienky a zmluvnej pokuty a zo zosplatených budúcich splátok. K úhrade odporcu vyzval v lehote 15 dní od odoslania výzvy. S poukazom na to, že odporca sa dostal do omeškania s platením peňažného dlhu, navrhovateľ si uplatnil aj úrok z omeškania vo výške 5,15% ročne, ktorý uplatňuje z dlžnej sumy odo dňa 25.6.2014 (15. deň odo dňa odoslania výzvy k splateniu celého úveru). Úrok z omeškania uplatnil vyčíslený vo výške 3,95 € zo sumy 596,36 € od 25.6.2014 do 11.8.2014, teda do dňa vyhotovenia návrhu na vydanie platobného rozkazu. Navrhovateľ špecifikoval dlh odporcu nasledovne. Istina vo výške 506,80 €, úrok vo výške 60,56 €, upomienka II. vo výške 12,- €, zmluvná pokuta vo výške 17,- €, dlh spolu 596,36 €.

Návrh spolu s prílohami bol odporcovi riadne doručený dňa 04.3.2016. Odporca sa k návrhu písomne nevyjadril, nárok navrhovateľa nerozporoval ani čo do dôvodu, ani čo do výšky, v konaní zostal nečinný.

Vzhľadom k tomu, že v danom prípade ide o drobný spor s poukazom na § 200ea OSP, súd v súlade s § 115a ods. 2 OSP a 156 ods. 3 OSP vo veci nenariadil ústne pojednávanie, ale vyvesením na úradnej tabuli súdu oznámil termín verejného vyhlásenia rozsudku vo veci. Na verejné vyhlásenie rozsudku sa účastníci konania nedostavili.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise, a to výpisom z Obchodného registra navrhovateľa čl. 3-6 spisu, Zmluvou o spotrebiteľskom úvere a Zmluvou o revolvingovom úvere zo dňa 22.11.2013 na čl. 7 spisu, Úverovými zmluvnými podmienkami spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. - eDuo na čl. 8-12 spisu, výzvou k úhrade dlhu - pokusom o zmier zo dňa 10.6.2014 na čl. 14 spisu, podacím hárkom na čl. 15 spisu a výpisom čerpania splátok a úhrad na čl. 16 spisu. Na základe takto vykonaného dokazovania mal zistený nasledovný skutkový a právny stav.

Navrhovateľ ako veriteľ a odporca ako dlžník uzavreli dňa 22.11.2013 úverovú zmluvu, na základe ktorej navrhovateľ poskytol odporcovi úver vo výške 506,88 € s ročnou úrokovou sadzbou vo výške 39,48% , RPMN vo výške 48% a priemernou hodnotou RPMN 75,53 %. Odporca sa zaviazal uvedený úver splácať v 6 mesačných splátkach vo výške 94,56 € s dohodnutým dátumom prvej splátky 22.12.2013 a konečnou lehotou splatnosti úveru dňa 22.5.2014. Odporca z úveru nezaplatil ani jednu splátku, navrhovateľ preto úver jednorázovo zosplatnil ku dňu 10.6.2014.

Podľa § 488 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ) záväzkovým vzťahom je právny vzťah z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka, a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

Podľa § 489 OZ záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 1 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len ZoSÚ) v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 písm. d) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy) zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Podľa § 11 ods. 1 písm. a) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy) poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 OZ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy) ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné

dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 9 OZ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy) ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

Podľa § 565 OZ ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

Podľa § 53 ods. 1 OZ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy) spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2 OZ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy) za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 3 OZ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy) ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 544 ods. 1 OZ ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

Podľa § 544 ods. 2 OZ zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Podľa § 40 ods. 1 OZ ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

Podľa § 517 ods. 2 OZ ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že medzi navrhovateľom a odporcom bola uzavretá úverová zmluva, ktorou navrhovateľ poskytol odporcovi spotrebiteľský úver. Právny vzťah medzi účastníkmi založený touto zmluvou vyhodnotil ako právny vzťah spotrebiteľský, ktorý je nevyhnutné posudzovať nielen podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka, ale aj právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru, keďže navrhovateľ pri uzatváraní zmluvy vystupoval ako veriteľ s poukazom na predmet jeho podnikania a odporca vystupoval ako spotrebiteľ. Vzhľadom k tomu, že uvedený vzťah je nevyhnutné posudzovať ako spotrebiteľský, špeciálna právna úprava, ktorú predstavuje zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, ako aj ustanovenia § 52 a násl. OZ, má prednosť pred všeobecnou právnou úpravou, ktorou je v danom prípade Obchodný zákonník.

Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že návrh navrhovateľa je dôvodný len v časti. Predmetom konania je nárok z úverovej zmluvy, ktorou navrhovateľ poskytol odporcovi spotrebiteľský úver vo výške 506,80 € a odporca sa zaviazal poskytnutý úver vrátiť v 6 mesačných splátkach vo výške 94,56 € spolu s celkovými nákladmi spojenými s úverom. Nakoľko zmluva má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere s poukazom na ust. § 2 písm. d) a § 1 ods. 2 ZoSÚ, musí zmluva obsahovať náležitosti ustanovené zákonom pre takýto typ zmluvy podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ. Po preskúmaní zmluvy a jej obsahových náležitostí súd dospel k záveru, že zmluva neobsahuje náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ, a to výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V zmluve sa uvádza len

výška splátky 94,56 € bez jej bližšej špecifikácie. Tým nie je splnená požiadavka, aby zmluva obsahovala výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Zákon stanovil toto členenie a uvedenie jednotlivých čiastok úveru za účelom prehľadného vymedzenia povinnosti dlžník, a to tak, aby sa dlžník dokázal zorientovať v ponuke a aby nebolo zároveň možné, aby si veriteľ voči dlžníkovi uplatňoval aj nároky, na ktoré nemá právo.

Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov s poukazom na ustanovenia § 11 ods. 1 písm. a) ZoSÚ. Z toho vyplýva, že navrhovateľ nemá voči odporcovi nárok na zaplatenie úroku z úveru, ktorý vyčíslil sumou 60,56 €, ani na zaplatenie poplatku za upomienku II. vo výške 12,- €, vo vzťahu ku ktorej navrhovateľ nepreukázal ani jej vystavenie a doručenie odporcovi, ale ani iných poplatkov. Má nárok len na vrátenie poskytnutého úveru. Keďže odporca čerpal úver vo výške 506,80 € a z neho nezaplatil žiadnu splátku, má navrhovateľ nárok na zaplatenie celej sumy úveru.

V časti nároku navrhovateľa, ktorým uplatňuje zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 17,- € s poukazom na ustanovenie Hlavy 18 § 2 Úverových zmluvných podmienok, podľa ktorého v prípade omeškania klienta je spoločnosť oprávnená klientovi účtovať a klient je povinný na základe tohto vyúčtovania uhradiť spoločnosti zmluvnú pokutu vo výške 17- €, pričom pokuta bude spoločnosťou vyúčtovaná maximálne za dobu trvania zmluvy, je súd toho názoru, že medzi účastníkmi k dojednaniu zmluvnej pokuty nedošlo, táto nebola dojednaná individuálne, jej dojednanie je obsiahnuté iba v úverových zmluvných podmienkach, ktoré sú napísané veľmi malým písmom. Napokon dojednanie sa nachádza až ku koncu úverových zmluvných podmienok, nie je žiadnym spôsobom zvýraznené a v rámci iných ustanovení zaniká. Úverové zmluvné podmienky pritom odporca ani nepodpísal, tieto sa mali stať neoddeliteľnou súčasťou zmluvy. Dojednanie o zmluvnej pokute nebolo súčasťou listiny, na ktorej spotrebiteľ pripája svoj podpis, preto dojednanie o zmluvnej pokute súd nemôže považovať za platné písomné dojednanie zmluvnej pokuty, tak ako to vyžaduje § 544 ods. 2 OZ. Súd poukazuje aj na Nález Ústavného súdu ČR I.ÚS 3512/2011 zo dňa 11.11.2013 podľa ktorého „v rámci spotrebiteľských zmlúv dojednanie zakladajúce právo na zmluvnú pokutu, rovnako ako aj rozhodcovská doložka, zásadne nemôžu byť súčasťou tzv. Všeobecných obchodných podmienok, ale len súčasťou samotnej spotrebiteľskej zmluvy, teda listiny na ktorej spotrebiteľ pripája svoj podpis.“ V uvedenom prípade teda nebol zákonný predpoklad dojednania zmluvnej pokuty v písomnej forme splnený a preto má podľa názoru súdu za následok absolútnu neplatnosť takéhoto dojednania v zmysle § 40 ods. 1 OZ. Z uvedeného dôvodu súd návrh na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 17- € ako nedôvodný zamietol.

Vzhľadom k tomu, že odporca sa preukázateľne dostal s platením peňažného dlhu do omeškania, súd priznal navrhovateľovi aj úrok z omeškania, ktorý navrhovateľ vyčíslil od 25.6.2014, teda od 15. teho dňa odo dňa odoslania výzvy k splateniu celého úveru odporcovi až do spísania návrhu dňa 11.8.2014 sumou 3,95 € a taktiež úrok z omeškania v zákonnej výške 5,15% ročne zo sumy 506,80 € odo dňa 12.8.2014 až do zaplatenia. Sadzba úrokov z omeškania v občianskoprávných vzťahoch vzniknutých po 1.2.2013 (v danom prípade vznikol zmluvný vzťah medzi účastníkmi konania 22.11.2013) predstavovala v období od 11.6.2014 do 9.9.2014 (v danom prípade došlo k omeškaniu 12.8.2014) 5,15 %.

O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 OSP, podľa ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny účastníkov nemá na náhradu trov právo.

V danom prípade navrhovateľ žiadal zaplatenie sumy vo výške 596,36 €, ktorá predstavuje 100%. Súd mu priznal nárok na zaplatenie sumy 506,80 €, ktorá predstavuje 84,98%. V tomto rozsahu mal navrhovateľ úspech. Neúspešný bol v rozsahu 15,02%. Čistý úspech navrhovateľa preto predstavuje 69,96%. Navrhovateľovi vznikli v danom konaní trovy konania titulom zaplateného súdneho poplatku za návrh v sume 35,50 € (100%), 69,96% predstavujúci čistý úspech navrhovateľa, z tejto sumy 35,50 € predstavuje 24,84 €. V tejto výške súd zaviazal odporcu k náhrade trov konania navrhovateľovi.

Súd záverom čo do vstupu vedľajšieho účastníka na strane odporcu ako spotrebiteľa, t. j. BSO Združenie na ochranu spotrebiteľa (čl. 20) konštatuje, že vedľajší účastník bol súdom poučený a vyzvaný k predloženiu súhlasu odporcu so vstupom vedľajšieho účastníka konania do konania na jeho strane podľa § 93 ods. 2 a 3 novely OSP (čl. 24). Novela OSP vykonaná zákonom č. 353/2014 Z. z., výslovne

v § 93 ods. 3 OSP vyžaduje, že ak ako vedľajší účastník vstupuje do konania z vlastného podnetu právnická osoba založená alebo zriadená na ochranu spotrebiteľa podľa osobitného predpisu, súčasťou oznámenia o jeho vstupe do konania musí byť aj súhlas účastníka, popri ktorom sa zúčastňuje na konaní, inak súd na oznámenie o vstupe neprihliada. Aktuálna právna úprava teda viaže prípustnosť vedľajšieho účastníctva spotrebiteľského združenia na explicitný súhlas spotrebiteľa s jeho vstupom do konania. Nakoľko zákon č. 353/2014 Z. z. neobsahuje žiadne intertemporálne ustanovenia vylučujúce okamžitú aplikáciu aktuálneho znenia § 93 ods. 3 OSP, nemôže súd platnú procesnoprávnu úpravu opomenúť/ nerešpektovať (napr. uznesenie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 6Co/115/2012 zo dňa 25.2.2015). Keďže vedľajší účastník napriek výzve súdu súhlas nedoručil, v súlade s § 93 ods. 2 a 3 novely OSP (zákon č. 353/2014 Z. z., účinný od 1.1.2015) súd na vedľajšieho účastníka konania neprihliadal, teda nepovažoval ho za účastníka konania a to bez rozhodovania o neprípustení do konania. Vychádzal z doslovného znenia § 93 ods. 2 OSP: „Ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.“ Z uvedených dôvodov súd nemal povinnosť doručiť vedľajšiemu účastníkovi konania návrh a ostatné podania, pretože sa na neho „neprihliada“, má sa za to, že nie je vedľajším účastníkom konania (§ 79 ods. 4 prvá veta OSP: „Návrh na začatie konania a jeho prílohy doručí súd ostatným účastníkom do vlastných rúk.“). Nestotožnil sa s názorom vedľajšieho účastníka konania, že je potrebné aplikovať OSP platný a účinný do 1.1.2015, pretože vstúpil do konania v čase do 1.1.2015, a preto nie je jeho povinnosťou doručiť súhlas odporcu s jeho vstupom do konania. Prvostupňový súd sa nestotožnil so spôsobom aplikácie noriem procesného práva zo strany vedľajšieho účastníka konania. Normy hmotného práva sa aplikujú v stave platnom a účinnom ku dňu vzniku právneho úkonu. Normy procesného práva (teda aj § 93 ods. 2 a 3 novely OSP, účinnej od 1.1.2015) sa vzťahujú ihneď od 1.1.2015 na všetky prípady v čase rozhodovania. Inak povedané, súd aplikuje to procesné právo, ktoré je platné a účinné v čase rozhodovania. Z tohto dôvodu aj na tento prípad aplikoval ustanovenie § 93 ods. 2 a 3 novely OSP a na vedľajšieho účastníka konania neprihliadal. Súd má za to, že mu neodňal možnosť konať pred súdom. Ďalej súd s týmto subjektom nekonal ako s vedľajším účastníkom konania a o jeho vstupe nerozhodoval.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Žiline prostredníctvom Okresného súdu Čadca v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O. s. p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O. s. p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom splnená dobrovoľne, je možné navrhnúť výkon rozhodnutia.